

ZIEDONIS UN ŪDENS

Ielejiet krūzē avota ūdeni, un jūs būsiet saglabājis ne vien patiesu, dzīvu vērtību, bet nu attapsieties, ka Jūsu rīcībā atrodas visjūtīgākais pētniecības instruments – zemes vibrāciju radars. Turiet krūzi nekustīgi, un atjautības uzdevums nav nekāds grūtais, ja vien protat saredzēt ko vairāk par šķidrumu.

Sīki, tik tikko manāmi vilnīši krūzē. Jā, tie māca, ka pasaulē nav tikai lieli satricinājumi, kurus rada jukas un nejēdzības. Tie māca, ka šo trīci nevar apzīmēt vai nosaukt vārdā, bet tai ir sava inerces un sava dejas, kurā tā piedzīvo dzīvi. Tie ir visklusākie zemes smieklī, kuros viņa smejas, kad izdejo zemestrīci. Un, kad Jūs sajūtīsiet šīs vieglās šūpas, arī Jūsu kājās sadzims vibrācijas. Tad jūs labāk iepazīsiet zemi, Jūs zināsiet, kas zemei patīk, ko tai vislabāk uzdāvināt, kā vēl iepriecināt...

Spēja vibrēt - to māca Ziedonis. Prast avota brīvību - ņirbēt kā brīvam avotam. Ja Ziedonis spētu, viņš, iespējams, bieži atgādinātu: „Dzeriet no avota, domājiet kā avots!” Krūze ūdens veldzētu slāpes mūždien izslāpušajiem un atvērtu acis visiem garā aklajiem. Tad nekad neienāktu prātā apšaubīt Ziedoņa teoriju: „Šajā pasaulē nekas nekur nav taisnveida.” Kur nu vēl pasaulē, kura tā mīl deju un kurai patīk, ja mēs šos soļus novērtējam.